

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Hæresiarchæ in Sæculo VII. dissoni Papis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ultrò se pandit, ac S. reliquias ostendit. Varijs claruit miraculis, eximius Deiparæ cultor.

Intranti templum ad Matutinas id diuina luce coruscavit: accedens, aram Parthenicam conspicit. Deiparam in sella: quæ sic ad eum inquit; porrecta ei sacerdotali veste; Accipe, quod è thesauro Filij tibi munusculum trado, quo in nostræ vtaris festiuitate.

Me decorans laudibus dignus honore tali est. Dixit, & subumis abiit. Vestis miræ subtilitatis ac candoris in ecclesia Toleti asseruatur. Obijt an. 677.

S. IULIANVS Episc. Toletanus anno 680. scripsit contra Iudæos, & Prognosticon extremi iudicii: obijt an. 680.

ANASTASIVS Episcopus Nicænus sub annum 680.

SIMON METRAPHRATES. &c.
ADHELMVS. &c.

Dogmata Ecclesiæ Romano-Catholicæ, Nouatoribus contraria, Sæculi VII.

Exempli gratia.

I. *Missam esse Sacrificium* asserit hoc æuo *Seuerus Alexandrinus* in *Missâ Isidori*, de diuinis officijs. Et *Ioannes Casar Augustanus* de Ecclesiasticis officijs.

II. *In Eucharistia verum esse Corpus Christi* asserit *Casarius* homilia 5. *Isidorus* de Officijs, vt citat *Augustinum* lib. 6. *Originum* cap. 18. *Seuerus Alexandrinus* in *Liturgia*.

III. *Iustificacionem, & bona opera* docet

Casarius homilia 2. 4. 12. 15. *Isidorus* lib. 2. de summo bono, c. 2. & 5. *Adhelmus* epist. ad Geruntium.

IV. *Baptismum paruulorum ac Ritus illius* docet *Concilium Tolet.* IV. c. 5. *Isidorus* de summo bono c. 23. & lib. 6. *Ety. molog.* c. 18.

V. *Confessionem & Absolutionem sacramentalem* docet *Isidorus* l. 6. *Originum*.

VI. *Confirmationem per Chrisma* docet *Seuerus Alexander* in *Rituali*, *Isidorus* l. 6. *Ety. molog.* c. 18.

VII. *Purgatorium, & Orationem pro defunctis* docet *Isidorus* l. de *Offic.* *Casarius* Arelatenensis: *Seuerus* in *Liturgia*. *Metaphrastes* in *historijs Sanctorum*.

VIII. *Inuocationem Sanctorum* testatur *Seuerus* in *Liturgia*. *Ildefonsus* in *Virgine*. *Metaphrastes* in *Vit. Sanct.*

IX. *Imagines sanctorum* asserit *Concilium Oecumenicum VI.* *Constantinop.*

Hæresiarchæ in Sæculo VII. dissoni Papis.

MONOTHEITÆ, sic dicti, quod vnam voluntatem & vnam Operationem Christo tribuerent, ortum repetunt ex Ægypto inde ab anno 535. quando ab *Seuero Pisidiano*, sed *Apocristiano* *Constantinopolitano*, complures sunt hæreses progressæ; (de quo superiore sæculo.) Cumq; iidem nati ab eodẽ sunt *Monophysitæ*, qui vnam naturam Christo assignabant:

Tetradite, *Theopaschite*, *Apharodocite*, qui à dogmatib. tunc confictis môstro-

sis monstrosa nomina sunt fortiti, vere impleto isto: *Ila. 29. Concurrere factam Aegyptios aduersus Aegyptios. &c. & dirumpetur spiritus Aegypti in visceribus eius. &c.*

Anno 633. emerfit in publicum latens haecenus haeresis Monothelitarum, auctore CYRO Episc. Alexandrino, conante, seu fingente se cunctos Aegypti haereticos Romanæ iuncturum Ecclesiae.

Itaque coacto Alexandriae Concilio decreuit, vt duæ in Christo naturæ agnoscerentur: duarum autem Voluntatum ac Operationum nomina silentur, coram loco *Vna tantum Virilis Dei Virilis Voluntas & Operatio* diceretur; Quod sic vnitarum in Christo naturarum differentia tolleretur, quam Apollinaristæ, Eutychniani & Nestoriani tollebant, vnam asserentes Voluntatem: Eri diuersa ratione. *Apollinaristæ* quidem eo, quod Animam intellectualem in Christo non ponerent; sed *Verbum loco anima*: vnde, cum Voluntas sit in ratione, humanam Voluntatem negabāt in Christo.

Eutychniani, quod vnam in Christo naturam cõpositam fingerent; Nestoriani eò, quod Vnionem DEI & Hominis factam duntaxat secundum Affectum & Voluntatem putarent; vnicam in Christo voluntatem consequenter statuebant.

Cyrus sibi Sergium Constantinopolitanum, ad noua pronum, iunxit: itemque Heraclium Imperatorem, &c. de quo *in Variis*.

At Honorius Papa haeresin anathematizauit.

Vide & in Sancto Seuerino PP. supra.

MAHOMETES patre Iudæo natus apud Homeritas in Arabia felice, anno 630. camelariã exereuit seruus serui apud viduam copiosam: Sed ingenio vaser, diu pastor camelorum, post heram duxit vxorem Tadiam. Profectus in Palaestinam ab vtriusque, Christianis, & Iudæis, aliquid hausit & confudit, nūdinationemque exercens à dæmone obsessus comitali sæpius morbo concidit: vnde se prophetam dictitabat, qui conspecto Gabriele Angelo familiari ista pateretur.

Ita & mœstam ex infelici pudendoque matrimonio vxorculam nobilem vnde seruitium solabatur, & plurib. imponebat, Tadiam tamen consulebat monachum Arianum, isthuc relegatū: qui confirmabat eum solere prophetis angelum fieri aspectabilem, patrique talia. Sic persuasa persuasit multis; ipseque vaser confinxit alia atque alia, quæ diuinitus accepisset.

Fortè tunc reuertenti Heraclio, Persarum Victori occurrens laudes victoriales accinuit, edoctus eas à monacho dicto: simul petiuit terram ab Victore camelis pascendis; & obtinuit.

Quia vero circumcisionem obseruabat, Iudæi Messiam credebant, decem proceres mittebant ad eum sancte obseruandum; quæ tamen deleruerunt, quod immundã camelinã veleretur: at non destiterunt eum contra Christianos extimulare.

Finxit is, *paradisum delicias gula ventris que affluentem, ijsque potituros qui aut hostem*

hostem occidissent, aut ab hoste caderent. Polygamiam permisit.

Quo vniuersos traheret, ex omnibus sectis aliquid accersuit; à Iudæis Circumcisionem, & à Scilla abstinentiã: à Christianis Christi cultum, sed cum opinione Ariana, Nestoriana, Manichæa:

1. *Ut Christum esse Dei Verbum & Filium: sed creatum & seruum, ex Maria sine semine natum:*

2. *Capti Vmbra Iudæos crucifixisse, non Ipsummet.*

3. *Interrogatum, in caelos digressum, à Deo num se Filium Dei dixisset: negasse: sibi in extremo iudicio dandas paradisi clauis.*

Fatum asseruit, destinans homines ad bonum, seu malum.

Ab Ethnicis sumpsit cultum astri *Cubar, seu Luciferi, & Luna.* Veruit instituta sua disputari.

Fabellas 113, deridiculas affinxit.

Inaudita brutis animalibus prædicabat: homines arma in hostes sumere per suasit.

Occiso primum fratre Imperatoris Heraclij, domino terræ istius, apud Damascum Syriæ Sedē regni posuit, moxque totam sibi Arabiam concilians: Psalmos composuit vitulæ rubræ, Araneæ muscipulæ, vpupæ & ranæ: vxorem alterius appetens rapuit, viro resistere prophætæ non audente; exinde polygamiam prædicauit.

Prædixit se mortuum fore per Gabrielem resuscitandum die tertia. Ergo mortuum custodiunt: à terrum foetente diffugiunt; fingunt discipuli angelum fugisse præsciam vigiliarum: deserti latius cum exedissent canes, sepeliunt residuum: Vnde quotannis canicidium

obseruant. Homeros discipulus sepulcri custos, vt adoretur, multis persuadet: Inq; posito ei templo duos inter magnos sublimis ferrea tumba pendens, velut, miraculo maledicta hodieque asseruat ossa; quò frequentissima ac difficillima feruet peregrinatio, publicis aduari sumptibus consueta.

V A R I A

Testimonia Fidei historica
in Sæculo VII.

ANNO DCI. S. Gregorius edit Constitutum de Monachorum Exemptione & Immunitate, Cardinalium toto Collegio, libertati congaudente. Statuta vero monasticum, vt annis præteritis sæpius, ita & hoc æuo plurimis illustrauit Deus; testibus S. Gregorij Dialogis. Vt Romæ in S. Andrea cœnobio.

Frater iunior empter, quid aris recedens, clam obsidetur à cacodæmonibus furit.

Dimissus ab hoc percunctanti, nunquid proprij oculuerit, negat: arreptus denuo quatitur: sicque octies interrogatum, negantemque octonis intervalis contigit & diuexari, & à spiritu dimitti, donec demum fateretur: simul & omnino arceretur Satan.

Alius ibidem fugere è monasterio decreuerat: & ecce, apertis oculis cæcatus & exsensu tremuit, vociferatur.

Ad aram S. Andrea depositus à fratribus, pro eo deprecantibus, sibi redditur; culpæque dicta ait: Senex in me dilani-